

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ ΕΥΡΗΜΑ

Ἐν τῷ Βρεττανικῷ Μουσείῳ ἀνεκαλύφθη γεγραμμένη ἐπὶ παπύρου ἀγορασθέντων πρό τινας ἐν Αἰγύπτῳ ἢ περὶ πολιτείας τῶν Ἀθηνῶν πραγματεία τοῦ Ἀριστοτέλους, ἣτις ἐθεωρεῖτο ὡς ἀπολεσθεῖσα. Περὶ τῆς ἀξίας τοῦ πολυτίμου εὐρήματος καὶ λεπτομερέστερον περὶ τῶν κατ' αὐτὸ προσεχῶς.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΗΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΒΟΛΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τὸ μεγαλύτερον τῶν ἐν τῷ κόσμῳ κατασκευασθέντων μέχρι σήμερον τηλεβόλων εἶνε τὸ ἐσχάτως περατωθὲν εἰς τὰ καταστήματα Κρούπ, κατὰ παραγγελίαν τῆς Ῥωσικῆς Κυβερνήσεως. Εἶνε ἐκ χυτοῦ χάλυβος, ἔχει διάμετρον, τεσσαράκοντα ἑκατοστομέτρων, καὶ δώδεκα μέτρων μήκος. Τὸ βάρος του ἀνέρχεται εἰς 235 τόνους. Γενομένων δοκιμῶν, ἀπεδείχθη ὅτι ἡ σφαῖρα αὐτοῦ διαπερᾶ πλάκα 60 ἑκατοστομέτρων πάχους, μεθ' ὃ τὸσον ἀκόμη διατηρεῖ δύναμιν ὥστε προχωρεῖ καὶ καταπίπτει 1,200 μέτρα μακρότερον. Ἐκάστη τῶν βολῶν τοῦ τηλεβόλου τούτου στοιχίζει 7,500 φράγκων!

ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΡΑΒΔΟΣ

Ἡ βασίλισσα τῆς Ἰσπανίας ἐχάρισεν εἰς τὸν Πάππαν κατὰ τὸ νέον ἔτος ἀπλῆν βακτηρίαν. Ταύτην ἐπέδωκεν εἰς τὸν Ἅγιον Πατέρα ὃ παρὰ τῷ Βατικανῷ πρεσβευτῆς τῆς Ἰσπανικῆς μεγαλειότητος μετὰ τὴν παράκλησιν νὰ τὴν μεταχειρίζεται εἰς τοὺς περιπάτους του. Μόλις ἤγγισε τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς λαβῆς ὁ Λέων ΙΓ' καὶ βροχὴ χρυσῶν νομισμάτων ἐξεχύθη εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ. Τὸ χρονικὸν δὲν ἀναφέρει ἂν ὁ Πάππας ἠσθάνθη εὐχάριστον ἢ δυσάρεστον ἔκπληξιν ἐπὶ τῷ συμβάντι.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΡΙΑ

Ὀνομάζεται Σέλδον καὶ ἀναχωρεῖ τὸν προσεχῆ μῆνα ἐκ Νέας Ὑόρκης κατευθυνομένη εἰς Ζανζιβάρ, ὁπόθεν διὰ τῆς Μοζαμβίκης θὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀφρικῆς. Σκοπὸς τῆς περιηγητικῆς τῆς εἶνε ἰδίᾳ ἡ μελέτη τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου τῶν ἀγρίων. Μετοξὺ τῶν ἀποσκευῶν τῆς φέρει καὶ φωνογράφον ὅπως ἀποταμιεύσῃ διαφόρους λαλιάς. Ἡ ἀκολουθία αὐτῆς θὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ γυναῖκας ἀφρικανίδας, ἴσως δὲ προσλάβῃ καὶ ἄνδρας τινὰς πρὸς φρουράν.

Ο ΕΡΗΜΙΤΗΣ ΤΟΥ ΒΑΟΥΜΠΕΜΠΕΛ

Ὁ ἐρημίτης τοῦ Βαουμπέμπελ ἐπὶ τῆς Βορείου Θαλάσσης ὄχι μακρὰν τοῦ Κιέλου ἀπέθανεν.

Ἄλλὰ τί εἶνε αὐτὸς ὁ Ἐρημίτης τοῦ Βουμπέμπελ; Εἶνε ἄνθρωπος τὸσον παράδοξος, ὥστε ἀξίζει τὸν κόπον νὰ τὸν γνωρίσωμεν.

Κατασκευάσας τὸ οἰκημά του ἰδιοχείρως ἔζη ὅλως μόνος ἐντὸς αὐτοῦ, εἰς ὃ προσέθηκε καὶ μύλον, διὰ ν' ἀλέθῃ τὸ ἴδιον τὸν σῖτόν του. Εὐλαβέστατος ὡν διήρχητο τὰς ὥρας τῆς ἀργίας του μελετῶν τὰς γραφάς. Ἐτήρει αὐστηρῶς τὴν ἀργίαν τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν ἑορτασίων ἡμερῶν, καὶ ἐτρέφετο ἀπο-

κλειστικῶς μετὰ χόρτα ὡμά. Τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του τὸ ἐκκρεμὲς ὠρολόγιόν του ἐσταμάτησε, καὶ τὸ μικρὸν του ὄργανον τὸ συνοδεῦον τοὺς θρησκευτικοὺς ψαλμούς του δὲν ἠκούσθη. Ὁ Χᾶνς Πέτερ Πετερσον, οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ ἰδιόρρυθμος ἄνθρωπος, ἐλάμβανε πλεῖστα βοθητήματα. Ἐν τῇ οἰκίᾳ του εὐρέθη σωρεία φιαλῶν οἴνου. Χρήματα ὅμως δὲν εὐρέθησαν. Ἴσως ὁ μακαρίτης τὰ ἐχρησιμοποιοῖε πρὸς πλήρωσιν τῶν φιαλῶν του.

ΕΞΟΔΑ ΧΙΟΝΟΣ

Ἡ πόλις τοῦ Βερολίνου ἀπασχολεῖ νῦν διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν χιόνων ἐκ τῶν ὁδῶν 9,000 ἐργάτας, ὧν οἱ 5,000 μισθοδοτοῦνται ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου οἱ δὲ λοιποὶ ὑπὸ τῶν ἵπποσιδηροδρομικῶν ἐταιριῶν. 1,000 μεγάλαι ἄμαξι χιόνος ἀποκομίζονται καθ' ἡμέραν, ἡ δὲ δαπάνη τῆς ἐργασίας ταύτης στοιχίζει καθημερινῶς περὶ τὰς 24,000 μάρκας. Ἡ μεγάλη χιών τῶν Χριστουγέννων ἐστοίχισεν εἰς τὸ Βερολῖνον 160,000 μάρκας ἤτοι 250,000 δραχμάς.

ΦΥΤΟΦΑΓΟΣ ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΟΣ

Ὁ μυθιστοριογράφος Ἐαθιὲ Μαρμιέ, μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, ἄγει τὸ ὄγδοηκοστὸν τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Καὶ ἐν τούτοις εἶνε εἰς τῶν ἀκμαϊότερων ἀκαδημαϊκῶν.

Ἀπὸ ἐξαετίας ἤδη ὁ Μαρμιέ δὲν τρώγει πρῶς κρέας. Τὸ πρῶτόν του πρόγευμα ἀποτελεῖ κύπελλον θερμοῦ γάλακτος· εἰς τὰς ἔνδεκα δευτέρον πρόγευμα ἐξ αὐγῶν βραστῶν ἢ τηγανιτῶν· κατὰ τὸ δεῖπνον, ἐλαφρὸς ζωμὸς καὶ πινάκιον χαρταρικῶν. Ἐνίοτε τρώγει καὶ κανένα ἰχθύον. Οἶνον δὲν πίνει ποσῶς, οὔτε ἄλλο τι ποτόν.

Ἐπάρχουσι τινες οἱ διέσχυριζόμενοι ὅτι ἡ φυτοφαγία εἶνε διὰ τὸν στόμαχον καταστρεπτικῆ.

Ὁ Μαρμιέ φρονεῖ τὸ ἐναντίον, καὶ, ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῆς υἰγείας του, δὲν ἔχει ἄδικον.

ΣΥΝΤΑΓΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΨΥΧΟΥΣ

Τὸ δριμύ ψῦχος τοῦ φετεινοῦ χειμῶνος ἐνθυμιζεῖ ἐν παλαιὸν γασκονικὸν ἀνέκδοτον:

Κατὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Ἐρρίκου Δ' τῆς Γαλλίας εἰς χειμῶν ὑπῆρξεν ἐκτάκτως δριμύς. Ὁ βασιλεὺς κατὰ τινα παγερὰν ἡμέραν ἐξῆλθεν ἐφ' ἀμάξης εἰς περίπατον. Εἰς τὸ ἄκρον ἑδοῦ τινος βλέπει νέον γασκόνον, ὃ ὅποιος ἐπεριπάτει ἀμέριμνος φορῶν ἐλαφρότατα βαμβάκερὰ ἐνδύματα.

Ὁ βασιλεὺς σταματᾷ τὴν ἀμάξαν καὶ τὸν ἐρωτᾷ μετ' ἀπορίας:

— Ἐσὺ δὲν κρυώνεις;

— Ὅχι, Μεγαλειότατε.

— Πῶς γίνεται; Ἐσὺ μετὰ τὸσον ἐλαφρὰ ρούχα δὲν κρυώνεις; ἐγὼ τὸσον βαρεῖα ἐνδυμένος ξεπαγιάζω.

— Μεγαλειότατε, ἂν ἐκάμνατε σὰν ἐμένα, δὲν θὰ ἐκρυώνατε καθόλου.

— Τί νὰ κάμω λοιπόν;

— Ἄν φορέσετε ὅλα σας τὰ ρούχα, ὅσα ἔχετε, ὅπως τὰ φορῶ ἐγώ, σὰς βεβαίωνω πῶς δὲν θὰ κρυώνετε.

Ὁ βασιλεὺς εὗρε πολὺ ὀρθὴν τὴν ἀπάντησιν καὶ

ἐχάρισε μίαν χειμερινήν ἐνδυμασίαν εἰς τὸν Γασκόνον.

ΥΠΕΡ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ

Ἐάν τὸ κάπνισμα βλάβη ἢ ὠφελῆ εἶνε ζήτημα παλαιόν. Ὅπως ἐξακριβώθη ἡ ἀλήθεια ἢ «Γερμανικὴ ἐφημερὶς τοῦ καπνοῦ» ἐζήτησε τὰς γνώμας διαφόρων προσώπων ὑπέροχον θέσιν ἐν τῇ κοινῇ κατεχόντων, καὶ κατεχώρισεν αὐτὰς εἰς τὸ φύλλον τῆς, εἶτα δὲ ἐξέδωκεν αὐτὰς καὶ εἰς ἰδιαιτέρον τόμον. Ἐκ τούτου ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς.

Ὁ πρὸ ὀλίγου ἀποθανὼν ἀστριακὸς ποιητῆς Χανξενγκρούπερ ἐγραψεν ὅτι ὁ «τὸ κάπνισμα εἶνε οἰκτρὸν καὶ βρωμερὸν ἐλάττωμα, τοῦ ὁποῦ ὅμως ἢ ἀναγνώρισις δὲν μὲ ἐμποδίζει ν' ἀπολαύω τῆς ἡδονῆς ὠραίου πούρου, ἰδίως κατὰ τὴν ἐργασίαν μου καὶ ὅταν ἀναπαύωμαι.» Τῆς αὐτῆς περιόδου γνώμη εἶνε ὁ περισσότερον ποιηταί, ὧν τὰ ὀνόματα ἀναφέρει κατὰ σωρείας. Τινὲς ὅμως αὐτῶν, οἷον ὁ αἰσθητικὸς Φρέντζελ, ἀποφαίνονται ὅτι τὸ κάπνισμα ὅπως καὶ τὸ ταμβακοροσῶν εἶνε φρικτῶδες.

Περισσότερον τῶν ποιητῶν εἶνε ἐναντίοι τοῦ κάπνισματος οἱ ἄνθρωποι τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ οἱ ἱατροί. Οὕτως ὁ Μπίλροτ καταδικάζων ἐντελῶς αὐτὸ ἐπιφέρει εἰς τὸ τέλος: «οἱ ἀπόγονοι τῆς ἐξ οἰοπνεύματος καὶ νικότητος πεποτισμένης κοινωνίας μας θὰ εἶνε πάντοτε ἀσθενεῖς κατὰ τὰ νεύρα.

Ἡ τρομερὰ αὐξήσις τῶν νευρικῶν παθήσεων καὶ τῶν ἐγκεφαλικῶν, ἢ παρατηρουμένη κατὰ τοὺς χρόνους καθ' οὓς ζῶμεν, χρεωστεῖται ἀναμφιβόλως καὶ εἰς τὴν συνήθειαν τοῦ κάπνισμα καὶ οἰοπνευματοποιεῖν καὶ κυρίως εἰς τὴν κατάχρησιν αὐτῶν, ἢ ὅποια ἐγενικεύθη.»

Ὁ γνωστὸς καθηγητῆς τῆς ἱατρικῆς χημείας ἐν Χάλλη Χάρνακ, ὅστις συνέλεξε παρατηρήσεις ἀπ' ἐαυτοῦ κάπνισμα καὶ μὴ κάπνισμα, εἶνε τῆς γνώμης ὅτι τὰ τυχόν κατὰ ἐκ τοῦ καπνοῦ εἶνε πολὺ ὀλιγωτέρα ὑγιεινῶς τῶν κακῶν. Ἄπ' ἐναντίας ὁ καθηγητῆς τῆς ὀφθαλμιατρικῆς Μάγνους λέγει ὅτι ὁ κάπνισμα μετρίως πινόμενος διαγίρει τὴν πέψιν, ἐνεργεῖ καταπραυντικῶς ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ὁ δὲ ἀναπτυσσόμενος κάπνισμα ἐνεργεῖ ἀντισηπτικῶς ἐντὸς τοῦ στόματος.

Ὁ πρὸ ὀλίγου ἀποθανὼν μέγας χειρουργὸς Νουσσμπάουμ ἐν Μονάχῳ εὕρισται ὅτι ὁ κάπνισμα προκαλεῖ μᾶλλον καλόν, σπανίως δὲ κακόν. Τὸ κακόν εἶνε νευρικὰ διαταραχὰί τοῦ ὄργανισμοῦ, τὸ δὲ καλόν ὅτι διευκολύνει τὴν περισταλτικὴν κίνησιν τῶν ἐντέρων καὶ ἀναζωογονεῖ καὶ διαθέτει εὐαρέστως τὸν ἐγκέφαλον. Ταῦτα ὅμως συμβαίνουσιν εἰς ἄλλους· διότι ὁ Νουσσμπάουμ οὐδέποτε ἐκάπνισε.

Ὁ καθηγητῆς τῆς φιλοσοφίας ἐν Βερολίῳ Λάξαρς «κάπνισμα, λέγει, εὐχαρίστως καὶ μετ' ἀπολαύσεως, θεωρῶν τὸ κάπνισμα ὡς ἀνάγκη ἰδίως ὅταν ἐργάζομαι ἐπὶ πολλὴν ὥραν διανοητικῶς. Κάπνισμα δὲ 3—4 πούρα οὐχὶ τόσο βαρύνει ἐκάστην, οὐδέποτε παρετήρησα βλάβην τινὰ εἰς τὴν ὑγίαν μου.»

Ἀναφέροντες τὴν γνώμην καὶ ἑτέρου τινὸς οὐχὶ μανιώδους κάπνιστοῦ, ἀλλὰ μετρίου, τοῦ ζωγράφου τῶν ζώων Παύλου Μαργεράιμ ἀφίνομεν εἰς τὸν ἑλληνικὴν ἀναγνώστην νὰ κρίνῃ αὐτὸς ἐκ τῶν γνωμῶν

τούτων περὶ τῆς ὠφελείας ἢ μὴ τοῦ κάπνισματος. Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ζωογράφος ἢ ζωοκαλλιτέχνης λέγει: «Ὅ,τι δύναμαι νὰ σᾶς γράψω περὶ τοῦ ἰδιού μου κάπνισματος δὲν σᾶς εἶνε τόσο ἐνδιαφέρον. Κάπνισμα πούρα ἐλαφρὰ, καὶ ὀλίγον ἐννοῶ ἀπὸ καπνὸν σέρτικο ἢ γιανθόσικο. Ἰσως ὅμως σᾶς ἐνδιαφέρει νὰ μάθετε πῶς σκέπτονται περὶ καπνοῦ τὰ μεδέλλα μου εἰς τὸν ζωολογικὸν κήπον. Αἱ φαιαὶ ἄριτοι εἶνε ἐνθουσιώδεις ὑπὲρ τοῦ καπνοῦ. Ἐάν ἀπὸ τῶν κηλικίων ἐμφυσῆσθαι τις εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῶν κάπνισμα, τρέχουν ὄλαι καὶ τρίβουν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν καὶ τὴν ράχιν μετ' ἄκρας εὐχαριστήσεως εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐξῆλθεν ὁ καπνός. Εἰς ἓνα λέοντα ἔρριψε ἡμέραν τινα διὰ μακροῦ ξύλου μίαν πρέζαν ταμβακοῦ ὅταν ἐκοιμᾶτο ἐντὸς τῶν ρωθίων τ υ. Ἡ γέρθη, ἐπταρνήσθη ἰσχυρῶς καὶ ἐκοιμήθη ἀπὸ τὸ ἄλλο πλευρόν. Αἱ αἰγες, αἱ ἔλαφοι, αἱ λάμμαι καὶ τὰ τοιαῦτα ζῶα τρώγουσιν εὐχαρίστως κάπνισμα καὶ πούρα. Καὶ οἱ μεγάλοι δὲ πύθηκοι ροφῶσιν εὐχαρίστως τὸν κάπνισμα τῶν πούρων. Ταῦτα διὰ σήμερον. Βλέπετε ὅτι δὲν κάπνισμα μόνον διὰ τὸ θεριακλήκη μου ...!»

ΑΝΑΔΟΧΟΙ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ

Ἄναδοχοι τοῦ ἔκτου υἱοῦ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου θ' εἶνε οἱ ἑξῆς: Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας Φραγκίσκος Ἰωσήφ, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Οὐμβέρτος, ἡ ἀντιβασιλεύουσα βασίλισσα τῶν Κάτω Χωρῶν Ἐμμα, ἡ χήρα ἀρχιδούκισσα τοῦ Μεκλεμβούργου—Σβερίνου, ὁ δούξ τοῦ Ἐδιμβούργου, ὁ δούξ καὶ ἡ δούκισσα τοῦ Κορνάου, ἡ δούκισσα Βέρα τῆς Βυρτεμβέργης, ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκήπισσα Φρεδερίκου Λεοπόλδου τῆς Πρωσίας, ἡ πριγκήπισσα Μαργαρίτα καὶ ὁ στρατάρχης Μέλτικε.

ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑΤΑ ΜΗ ΚΑΙΟΜΕΝΑ

Ὅχι, σπανίως συμβαίνει τὰ παραπετάσματα κλίνης ν' ἀναρλέγονται ἐκ κηρίου τεθειμένου πλησίον ἐκεῖ. Πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κινδύνου τούτου δύναται τὰ ἐκ λεπτοῦ ὑφάσματος παραπετάσματα νὰ κατασταθῶσιν ἀπρόσβλητα ἐκ τῆς φλογὸς ἂν ἐμβαπτισθῶσιν εἰς θεϊκὴν ἀμμωνίαν (ἄλας 100, ὕδωρ 500). Ὑφάσμα βάρους 100 δραμίων ἀπορροφᾷ 120 — 150 δράμια ὑγροῦ.

ΚΑΙ ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ

Εὐτυχία σάλυθεῖσα ὑπὸ ζηλοτυπίας ὁμοιάζει μορφήν παθοῦσαν ἐξ εὐλογίας — μένει *συμπαγεμένη*.

— Πᾶσα ἄλυσις — ἔστω καὶ χρυσή — μεταβάλλεται εἰς κατὰδικον ἐκείνον ὅστις τὴν φέρει.

— Ἡ ἱατρικὴ κατὰ τὰς ἡμέρας μας ἀνακλύπτει περισσότερας ἀσθενείας παρά φάρμακα.

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΝ ΤΕΛΟΣ

—Φοβερὸν πρᾶγμα ἢ ἀτυχία μου, ἀδελφέ. Φαντάσθητε ὅτι ἐπὶ τέλους εὕρηκα ἓνα μεσόκοπο καὶ ἐλογχάριον νὰ τοῦ φορτώσω τὴ μεγάλη μου κόρη.

Ἀργίσα λοιπὸν νὰ τὸν προσκλήθω εἰς γεύματα, καὶ ἐπειδὴ τὸν ἐβλέπα πῶς εἶνε καὶ κολοραγῆς, ἐπῆρα καὶ μιὰ περίφημη μαγειρίσα.

— Καὶ λοιπὸν :

— Λοιπὸν . . . τὸ ἀποτέλεσμα ἦτον πῶς ἐπῆρε γυναίκα—τὴ μαγειρίσα.